

UZASADNIENIE

Powód, B. N. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na jego rzecz kwoty 11.000,00 zł. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 lutego 2016 r. do dnia zapłaty, oraz kosztami procesu według norm przepisanych, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 12 stycznia 2016 r. zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia pojazdu marki C., nr rej. (...), której przedmiotem było m.in. ubezpieczenie Autocasco. Sumę ubezpieczenia oszacowano w polisie wg katalogu E. na kwotę 27.900,00 zł. z podatkiem VAT. Przyjęto wariant likwidacji szkody w trybie serwisowym, w którym koszty naprawy pojazdu ustalane są na podstawie cen części oryginalnych, serwisowych, które w umowie zdefiniowano jako części zamienne produkowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami produkcyjnymi, ustalonymi przez producenta pojazdu danej marki, rekomendowane przez producenta pojazdu i dystrybuowane w autoryzowanych przez producenta pojazdu punktach sprzedaży. W razie udokumentowania naprawy rachunkami lub fakturami VAT, (...) weryfikuje wysokość odszkodowania, ustaloną na podstawie tych rachunków lub faktur VAT według zasad, określonych w Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia, stanowiących integralną część umowy. Powód podał, że w dniu 21 stycznia 2016 r. doszło do uszkodzenia ww. samochodu, o czym pozwany został zawiadomiony w dniu 27 stycznia 2016 r. Po przeprowadzonym postępowaniu likwidacyjnym pozwany wypłacił powodowi kwotę 3.471,16 zł. – zgodnie z kosztorysem naprawy nr (...) z dnia 31 stycznia 2016 r. Odszkodowanie zostało wypłacone w oparciu o wariant optymalny, bowiem powód nie złożył wówczas faktur ponaprawczych. Na podstawie kosztorysu i protokołów pozwanego powód zlecił sporządzenie prywatnej kalkulacji według zasad wariantu serwisowego. Koszt naprawy pojazdu z uwzględnieniem powyższych zasad wyniósłby 15.703,36 zł. Na podstawie tego kosztorysu powód zlecił naprawę w warsztacie samochodowym, który za podaną kwotę zobowiązał się naprawić pojazd powoda z zastosowaniem uwarunkowań, wynikających z OWU dla wariantu serwisowego. Po przeprowadzonej naprawie została wystawiona faktura VAT nr (...), opiewająca na kwotę 15.703,36 zł. W dniu 30 listopada 2016 r. powód zawarł z kredytodawcą (...) Bank S.A. umowę cesji wierzytelności, przenoszącą na jego rzecz całość uprawnień do dochodzenia od pozwanego pełnego świadczenia odszkodowawczego. Powód wyjaśnił, że dochodzona kwota 11.000,00 zł. to część z należności, wydatkowanej na naprawę. (pozew k. 2-3)

Pozwany, (...) S.A. z siedzibą w W., w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Pozwany podniósł, że jako ubezpieczyciel przeprowadził postępowanie likwidacyjne w związku z wypadkiem komunikacyjnym z dnia 12 stycznia 2016 r. prawidłowo, a wypłacona kwota w całości pokryła szkodę w majątku poszkodowanego. Podkreślił, że odszkodowanie zostało ustalone w oparciu o warunki umowy AC, a uwzględnienie cen części nowych oryginalnych wymaga przedłożenia rachunku, potwierdzającego ich nabycie. (odpowiedź na pozew k. 48)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód B. N. zawarł w dniu 12 stycznia 2016 r. z pozwanym (...) S.A. z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia komunikacyjnego, potwierdzoną polisą serii (...), w wariantcie serwisowym, na okres od 16 stycznia 2016 r. do 15 stycznia 2017 r. Przedmiotem ubezpieczenia był samochód marki C. (...) o nr rej. (...), rok produkcji 2010. Współwłaścicielem pojazdu był jego kredytodawca (...) Bank S.A. z siedzibą w W.. Ubezpieczenie obejmowało OC, AC, (...) i (...). Suma ubezpieczenia w przypadku ubezpieczenia autocasco wynosiła 27.900,00 zł. z VAT.

(dowód: polisa nr (...) k. 6-7, akta szkody k. 292)

Integralną część umowy stanowiły Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych, stosowane do umów ubezpieczenia, zawartych przez (...) S.A. m.in. z osobami fizycznymi jako ubezpieczającymi. Zgodnie z ich § 19, w przypadku szkody częściowej (...) sporządza lub zleca sporządzenie kalkulacji kosztów naprawy lub protokołu szkody,

w których uwzględniane są uszkodzenia pojazdu, wynikające z wypadku ubezpieczeniowego. Koszty naprawy pojazdu ustalane są w oparciu o ceny usług i części zamiennych, stosowanych w RP w dniu ustalenia odszkodowania. Koszty naprawy pojazdu w wariantcie serwisowym ustalane są na podstawie cen części zamiennych zakwalifikowanych do wymiany, tj. cen części oryginalnych serwisowych. W przypadku wariantu optymalnego podstawą są:

a) ceny części oryginalnych serwisowych, pomniejszone w zależności od okresu eksploatacji pojazdu według wskaźników, podanych w OWU, przy czym w przypadku eksploatacji pojazdu powyżej 5 lat do 8 lat – o 55%,

b) ceny części oryginalnych,

c) ceny części porównywalnej jakości.

W myśl § 19 ust. 4 OWU, jeżeli w systemach A. lub E. dostępne są części różnego rodzaju, lub części tego samego rodzaju ale pochodzące od różnych producentów, wysokość odszkodowania (...) ustala, uwzględniając części o najniższej cenie, przy czym w przypadku części oryginalnych serwisowych uwzględnia się cenę pomniejszoną według zasad, określonych w ust. 3 pkt 2 lit. a. W § 19 ust. 5 przewidziano, że wysokość odszkodowania ustala się według powyższych zasad i sposobu naprawy pojazdu w wybranym przez ubezpieczonego warsztacie, wykonującym naprawę oraz w oparciu o zasady zawarte w systemie A. lub E. pod warunkiem przedstawienia rachunków lub faktur VAT, dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów. W razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami VAT, ubezpieczyciel weryfikuje wysokość odszkodowania ustaloną na podstawie tych rachunków lub faktur według zasad określonych w OWU w ust. 5. Zgodnie z § 19 ust. 7 OWU, w razie nieprzedstawienia rachunków lub faktur VAT, (...) wypłaca bezsporną część odszkodowania, ustaloną na podstawie wyceny (...), sporządzonej w oparciu o zasady, zawarte w systemie A. lub E., z zastosowaniem: 1) norm czasowych operacji naprawczych, określonych przez producenta, 2) stawki za roboczogodzinę, ustalonej przez (...) w oparciu o średnie ceny usług, stosowane przez warsztaty działające na terenie miejsca zamieszkania ubezpieczonego, 3) cen części zamiennych, zawartych w systemie A. lub E., ustalonych w wariantcie optymalnym, 4) cen materiałów lakierniczych i normaliów, zawartych w systemach A. lub E.. Dokonanie wyceny w powyższy sposób nie pozbawia ubezpieczonego możliwości ustalenia wysokości odszkodowania na zasadach, określonych w ust. 5, po przedłożeniu rachunków lub faktur VAT, dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów.

(dowód: Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych k. 8-15)

W dniu 26 stycznia 2016 r. doszło do uszkodzenia samochodu marki C. (...), należącego do powoda. Powód zgłosił szkodę ubezpieczycielowi. Pozwany, po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, uznał swoją odpowiedzialność co do zasady oraz przyznał i wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 3.471,16 zł. w oparciu o sporządzony przez siebie kosztorys. Jednocześnie poinformował powoda, że wyższe koszty cen części zamiennych, materiałów lakierniczych oraz stawek za roboczogodzinę, zgodnie z zapisami umowy AC (wariant serwisowy), mogą być uwzględnione dopiero po uprzednim uzgodnieniu kosztorysu naprawy z (...) S.A., a następnie przedstawieniu faktur, dokumentujących dokonanie naprawy pojazdu.

(dowód: kosztorys k. 16-17, akta szkody k. 292)

Powód zlecił wykonanie prywatnej wyceny kosztów naprawy pojazdu. Została ona sporządzona na podstawie dokumentacji, dostarczonej przez niego, w tym kalkulacji naprawy do szkody komunikacyjnej nr (...), bez przeprowadzenia oględzin pojazdu. Wartość szkody w powyższej opinii technicznej nr (...) określona została na kwotę 15.703,36 zł. Powód zlecił naprawę pojazdu W. W., prowadzącemu warsztat w ramach firmy (...). W dniu 04 listopada 2016 r. W. W. wystawił fakturę VAT na kwotę 15.703,36 zł. Stwierdził w niej, że naprawa samochodu C. nr rej. (...) do szkody (...) wykonana została według kosztorysu nr (...). Powód pismem z dnia 22 grudnia 2016 r. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 12.724,20 zł. w terminie do dnia 30 grudnia 2016 r. Jednocześnie poinformował, że w każdej chwili udostępni ubezpieczycielowi naprawiony pojazd celem zweryfikowania zakresu dokonanej naprawy, w szczególności rodzaju użytych do naprawy części zamiennych. W piśmie z dnia 09 stycznia 2017 r. (...) zwróciło się do powoda o przedłożenie faktury źródłowej, potwierdzającej zakup i pochodzenie oryginalnych

części zamiennych. Pismem z dnia 12 stycznia 2017 r. pozwany potwierdził, że do akt szkody wpłynęła faktura VAT i poinformował o konieczności wykonania oględzin ponaprawczych w celu ustalenia wysokości szkody i przyznania kwoty odszkodowania. Ostatecznie odmówił wypłaty odszkodowania ponad już przyznaną kwotę świadczenia.

(dowód: prywatna kalkulacja naprawy k. 18-21, faktura VAT k. 23, wezwanie do zapłaty k. 28, akta szkody k. 292)

W dniu 30 listopada 2016 r. pomiędzy (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w W. jako cedentem, a B. N. jako cesjonariuszem została zawarta umowa przelewu wierzytelności, na mocy której Bank przelał na powoda prawo dochodzenia roszczeń na drodze sądowej z tytułu przedmiotowej szkody w pojeździe.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności k. 24)

Umową sprzedaży z dnia 01 sierpnia 2017 r., zawartą z W. D. jako kupującą, powód sprzedał samochód marki C. (...) za cenę 26.000,00 zł. W trakcie użytkowania samochodu przez W. D. doszło do otarcia drzwi tylnych lewych oraz zarysowania prawej części samochodu. Powstałe uszkodzenia zostały usunięte bez zgłaszania ich ubezpieczycielowi.

(dowód: umowa sprzedaży k. 85, zeznania świadka W. D. k.163v.)

Powód nie posiada rachunków i faktur VAT, dotyczących części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów, związanych z naprawą pojazdu w związku z jego uszkodzeniem w dniu 26 stycznia 2016 r.

(bezsporne, k. 170)

W wyniku zdarzenia z dnia 26 stycznia 2016 r., w pojeździe powoda w stopniu kwalifikującym do wymiany uległy uszkodzeniu: zestaw klejonej szyby czołowej, zestaw mocujący listwy ozdobnej przedniej lewej, zestaw mocujący listwy ozdobnej przedniej prawej, folia drzwi przednich lewych, folia drzwi tylnych lewych, dach, światło odblaskowe tylne lewe, światło odblaskowe tylne prawe, zestaw mocujący zderzaka tylnego, strzałki C. tylne, napis (...), napis „C5”, zestaw klej. szyby tylnej, uszczelka szyby tylnej, lampa tablicy rejestracyjnej lewej i prawej, zestaw klej. szyby tylnej lewej. Do lakierowania kwalifikuje się: błotnik przedni lewy, drzwi przednie lewe, drzwi tylne lewe, dach, zderzak tylny, pokrywa bagażnika, błotnik tylny lewy. Podczas wykonanej w pojeździe powoda naprawy i lakierowania nie zachowano prawidłowej technologii. W miejscach uszkodzonych na skutek przedmiotowego zdarzenia znajdują się grube ilości szpachli, przekraczające miejscami nawet 3,5 mm, co świadczy o tym, że dach i drzwi tylne lewe, uszkodzone w styczniu 2016 r., nie zostały wymienione, ale naprawione. Naprawa pojazdu powoda została przeprowadzona poza (...). Stawka za jedną roboczogodzinę dla napraw powypadkowych, stosowana przez warsztaty nie posiadające autoryzacji producenta, lecz posiadające wyposażenie techniczne i kadre pozwalające na wykonanie naprawy w standardzie, ustalonym przez producenta, wynosi 110,00 zł.

Koszt naprawy pojazdu powoda wynosi 8.672,62 zł. brutto – przy uwzględnieniu zasad, określonych w OWU dla wariantu optymalnego, tj. z użyciem części porównywalnej jakości i części oryginalnych oraz z zastosowaniem amortyzacji 55% dla pojazdów w przedziale 5-8 lat eksploatacji, z uwzględnieniem kosztów listwy ozdobnej tylnej wydechu o wartości brutto 431,94 zł.

(dowód: opinia biegłego sądowego A. O. wraz z kalkulacją naprawy k. 94-135, opinia uzupełniająca z kalkulacją naprawy k. 180-211, opinia uzupełniająca II k. 234- 272, ustna opinia uzupełniająca k. 273-274, k. 309-310)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty, zgromadzone w aktach sprawy oraz aktach szkody pojazdu powoda, albowiem nie były one kwestionowane przez żadną ze stron. Sąd uwzględnił również opinię pisemną, pisemną uzupełniającą oraz ustne uzupełniające opinie biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, wyceny wartości i kosztorysowania napraw samochodów A. O.. Powyższe opinie Sąd uznał za miarodajne, nie zawierające luk i sprzeczności oraz fachowe.

Biegły wskazał rzeczowe argumenty na poparcie swoich końcowych wniosków w zakresie wyliczenia kosztów naprawy samochodu powoda, należycie i przekonująco uzasadniając swoje stanowisko.

Sąd ocenił zeznania świadka W. D. (k. 163) za wiarygodne, potwierdzające dokonane przez biegłego ustalenia, odnoszące się do powstania przetarć prawego boku i lewych tylnych drzwi pojazdu. Sąd miał jednakże na uwadze stanowisko biegłego sądowego, zgodnie z którym jest wysoce nieprawdopodobne, aby w wyniku opisanych przez świadka zdarzeń doszło do uszkodzenia elementów pojazdu dokładnie w tym samym miejscu, co w dniu 26 stycznia 2016 r.

Sąd odmówił wiary zeznaniom powoda i świadka W. W. w zakresie, w jakim są one sprzeczne z zebraniem materiałem dowodowym w sprawie, a przede wszystkim z opinią biegłego A. O.. W toku oględzin pojazdu biegły stwierdził, że w miejscach uszkodzonych na skutek przedmiotowego zdarzenia znajdują się grube ilości szpachli, przekraczające miejscami nawet 3,5 mm, co świadczy o tym, że dach i drzwi tylne lewe, uszkodzone w styczniu 2016 r., nie zostały wymienione, ale naprawione.

W sprawie poza sporem pozostawał fakt, iż samochód, stanowiący własność powoda, uległ uszkodzeniu w wyniku zdarzenia, do którego doszło w dniu 26 stycznia 2016 r. Nie budził także wątpliwości fakt, iż strony łączyła w dacie zdarzenia umowa ubezpieczenia, obejmująca m.in. autocasco, której integralną część stanowiły Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych, stosowane do umów ubezpieczenia, zawartych przez (...) S.A. m.in. z osobami fizycznymi. Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady. Po zarejestrowaniu szkody i przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznał i wypłacił powodowi tytułem odszkodowania kwotę 3.471,16 zł.

Strony pozostawały natomiast w sporze co do prawidłowości zastosowanego przy ustalaniu wysokości odszkodowania wariantu: serwisowego lub optymalnego, i wysokości należnego powodowi z tego tytułu świadczenia.

Powód swoje roszczenie wywodził z zawartej przez strony umowy ubezpieczenia autocasco. Zgodnie z art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. W myśl § 2 pkt 1, świadczenie ubezpieczyciela przy ubezpieczeniu majątkowym polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Przesłanką odpowiedzialności zakładu ubezpieczeniowego jest, zgodnie z treścią art. 361 k.c., istnienie związku przyczynowego pomiędzy normalnymi następstwami działania lub zaniechania a zaistniałą szkodą.

Zakres ochrony ubezpieczeniowej określają Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych, ustalone uchwałą Zarządu (...) Spółki Akcyjnej nr (...) z dnia 24 grudnia 2013 r., zgodnie z którymi ochroną ubezpieczeniową jest objęta m.in. szkoda, polegająca na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie pojazdu lub jego części lub wyposażenia, wskutek zajścia wypadku ubezpieczeniowego w okresie ubezpieczenia.

Sąd miał na uwadze treść § 19 OWU, z którego wynika, kiedy ustalenie wysokości odszkodowania – w przypadku szkody częściowej – następuje w wariantcie serwisowym, a kiedy w wariantcie optymalnym. Wbrew stanowisku powoda, brak było podstaw do zastosowania zasad, określonych w wariantcie serwisowym, bowiem nie spełnił on przesłanek powyższego, tj. nie przedstawił rachunków lub faktur VAT, dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów. Przedłożona przez niego faktura VAT z dnia 04 listopada 2016 r. (karta 23) nie spełnia wymogów OWU. Pozwany wezwał powoda w toku postępowania likwidacyjnego do przedłożenia faktury źródłowej, potwierdzającej zakup i pochodzenie oryginalnych części zamiennych, rzekomo użytych do naprawy (vide: pismo z dnia 09 stycznia 2017 r. w aktach szkody k. 292). Powód takowych nie przedłożył. Natomiast w niniejszym procesie przyznał, że ich nie posiada.

W związku z tym należało uznać za zasadne ustalenie wysokości odszkodowania w oparciu o wariant optymalny z § 19 ust. 3 pkt 2 i ust. 7 OWU. Koszty naprawy pojazdu w tym wariantcie ustalane są na podstawie cen części zamiennych

zakwalifikowanych do wymiany, tj. a) cen części oryginalnych serwisowych, pomniejszych w zależności od okresu eksploatacji pojazdu według wskaźników, podanych w OWU, przy czym w przypadku eksploatacji pojazdu powyżej 5 lat do 8 lat – o 55%, b) ceny części oryginalnych, c) ceny części porównywalnej jakości. W myśl § 19 ust. 4 OWU, jeżeli w systemach A. lub E. dostępne są części różnego rodzaju, lub części tego samego rodzaju ale pochodzące od różnych producentów, wysokość odszkodowania (...) ustala, uwzględniając części o najniższej cenie. Zgodnie z § 19 ust. 7 OWU, w razie nieprzedstawienia rachunków lub faktur VAT, (...) wypłaca bezsporną część odszkodowania, ustaloną na podstawie swojej wyceny, sporządzonej w oparciu o zasady, zawarte w systemie A. lub E., z zastosowaniem: 1) norm czasowych operacji naprawczych, określonych przez producenta, 2) stawki za roboczogodzinę, ustalonej przez (...) w oparciu o średnie ceny usług, stosowane przez warsztaty działające na terenie miejsca zamieszkania ubezpieczonego, 3) cen części zamiennych, zawartych w systemie A. lub E., ustalonych w wariantcie optymalnym, 4) cen materiałów lakierniczych i normalistów, zawartych w systemach A. lub E..

Biegły na podstawie zebranego w aktach sprawy materiału dowodowego oraz oględzin samochodu marki C. (...) wskazał zakres uszkodzeń oraz prac, koniecznych do wykonania, w kilku wariantach, w tym z uwzględnieniem zasad, wynikających z § 19 OWU dla wariantu optymalnego, tj. uwzględniając optymalizację i amortyzację w wysokości 55%, oraz to, że elementy takie jak dach i drzwi tylne lewe nie zostały faktycznie wymienione, ale jedynie naprawione. Tak ustalony koszt naprawy to kwota 8.240,68 zł. (vide: opinia uzupełniająca ustna karta 310). Sąd uwzględnił dodatkowo wymianę listwy ozdobnej wydechu, której koszt równa się kwocie 431,94 zł. (vide: opinia uzupełniająca ustna karta 273v.). Biegły wskazał, że w pojeździe powoda są listwy ozdobne chromowane, w związku z czym należało dać wiarę powodowi, że listwa ozdobna znajdowała się również na wydechu. Ostatecznie koszt naprawy i w konsekwencji należne powodowi odszkodowanie wynosi 8.672,62 zł.

Wobec wcześniejszej wypłaty przez pozwanego kwoty 3.471,16 zł., na podstawie art. 805 k.c., art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 817 k.c. należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.201,46 zł. $\{(8.240,68 \text{ zł.} + 431,94 \text{ zł.}) - 3.471,16 \text{ zł.} = 5.201,46 \text{ zł.}\}$, jak w punkcie 1 wyroku, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

O należnych odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. Ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku (art. 817 § 1 k.c. oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych). Mając na uwadze, że pozwany został zawiadomiony o szkodzie 27 stycznia 2016 r., Sąd zasądził odsetki od dnia 28 lutego 2016 r.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., rozdzielając je stosunkowo. Powód poniósł koszty w kwocie 4.867,00 zł. (opłata od pozwu 550,00 zł., opłata od pełnomocnictwa 17,00 zł., zaliczka na koszt opinii biegłego 700,00 zł., wynagrodzenie pełnomocnika 3.600,00 zł.), a wygrał w 47,29%. Należne mu koszty wynoszą zatem 2.301,60 zł. Pozwany wygrał w 52,71%. Jego koszty procesu to kwota 4.194,30 zł., obejmująca koszty zastępstwa procesowego 3.600,00 zł., opłatę skarbową od pełnomocnictwa 17,00 zł. i zaliczki na koszt opinii biegłego 300,00 zł. + 277,30 zł. Należne mu koszty wynoszą 2.210,82 zł. W rezultacie należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 90,78 zł. (2.301,60 zł. – 2.210,82 zł.)

W punkcie 4 wyroku nakazano ściągnąć na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2018, poz. 300) w zw. z 100 k.p.c. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olsztynie tytułem kosztów sądowych, tj. tymczasowo pokrytej części wynagrodzenia biegłego: od powoda kwotę 977,20 zł. (1.853,93 zł. x 52,71%) i od pozwanego kwotę 876,73 zł. (1.853,93 zł. x 47,29%).

SSR Agnieszka Brzoskowska